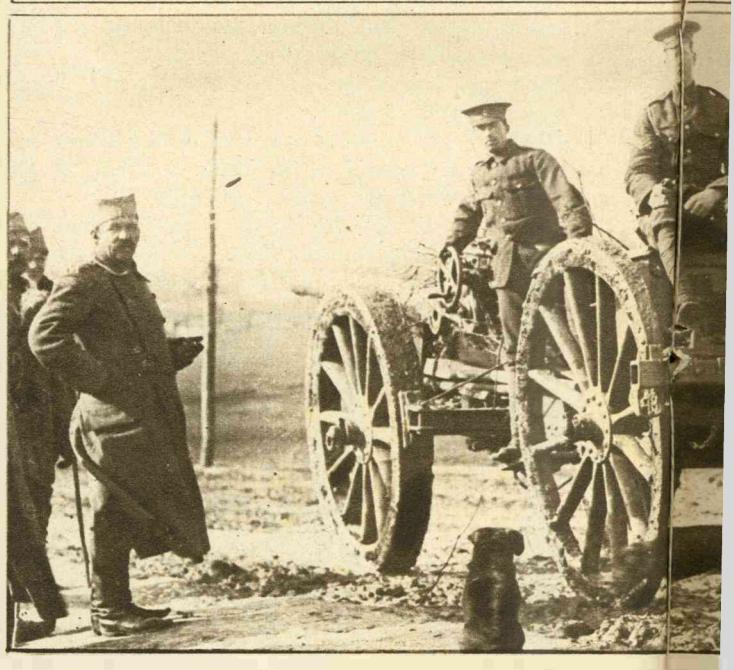

Het aanstaande nieuwe offensief der Serviërs.

Uit de verschillende berichten blijkt telkens weer, dat de typhus-epidemie in het Servische leger aan het afnemen is en dat een nieuw offensief elk oogenblik verwacht kan worden. De Serviërs schijnen ook nieuwe zware kanonnen te hebben gekregen, bij het opstellen waarvan zij worden geholpen door Engelsche soldaten en matrozen.

GEÏLLUSTREERD-C

Het nieuwe ervis

Bij den aanvoer van het nieuwe zware geschut voor de Servs, z gekomen, blijkbaar niet alleen om den Serviërs de behandel dez tegen de Oostrijke

ONVERDIENDE HAAT

Ninettes zwarte oogen schitterden van woede. „Alweer de blonde vrouw!" mompelde ze en ze raapte de kaarten zenuwachtig bijeen, om ze voor de laatste maal te leggen, de laatste maal die zou beslissen of haar twijfel aan Cecil's trouw gerechtvaardigd was of niet. Vreezende de waarheid te leeren kennen en toch besloten allen twijfel op te heffen, spreidde Ninette, het vurige Fransche schildersmodel, de kaarten voor zich uit, terwijl zij wachtte op Cecil Thorne, den meester van het atelier en van haar hart.

„Aha, deze is beter," zei ze met een glimlach van voldoening. „Hier is het goede geluk. Misschien is Cecil mij toch trouw. Als ik hun taal maar kon verstaan! Maar hij spreekt nooit Fransch tegen haar. Moed, Ninette! de laatste kaart zal 't je zeggen of 't de blonde dame of het zwarte meisje is, die door Cecil bemind wordt. Mon Dieu!"

Ze had weer de kaart met de blonde vrouw gekeerd en Ninette barstte in snikken uit juist op het oogenblik dat de deur van het atelier door den valschen Cecil geopend werd, die zonder de neergebogen gestalte van het meisje te zien een vroolijk wijsje begon te fluiten.

„Hoe kun je fluiten, als ik zoo ellendig ben," riep Ninette uit, tusschen haar snikken door.

„Wat! Jij hier, Ninette! Goeie hemel, ik zag je niet eens!"

„Jij hebt tegenwoordig geen oogen meer voor me. Als een ander hier was geweest, zou je ze wel gezien hebben."

„Een ander zou zich niet zoo muisstil gehouden hebben en .... tranen ook! Dat komt nu erg onpas, nu ik zoo'n groot geluk gehad heb. Luister, Ninette, en droog je tranen. Mijn schilderstuk. . . "

„Van mij?"

„Neen, neen! Het groote stuk „De morgenstond" zal door de tentoonstellingscommissie worden opgenomen. En als het geluk nu met ons is, en dat zal zoo zijn, dan zullen we — je weet wel wat!"

Cecil sloot Ninette in zijn armen te vervuld van hoop en geluk om naar de oorzaak van haar tranen te vragen. Ninettes twijfel verdween een weinig door de betuigingen van liefde, die Cecil haar in de ooren fluisterde. Ze kon niet gelooven, dat hij zoo slecht was haar te bedriegen en toch — waarom niet haar portret tentoongesteld? Kon „De morgenstond" niet even goed worden voorgesteld door een zwart- als door een blondharig meisje? Die blonde dame was zeker niet mooier dan zij. Cecil onderbrak haar onaangename droomerijen met de woorden:

„Ninette, weet je wel dat mijn liefde voor jou mij een beter schilder gemaakt heeft? Monsieur de Thales was hier vanmorgen en zei dat de warmte en ziel van „De morgenstond" bewonderenswaardig waren.

De mededeeling dat zijn liefde voor haar ziel en warmte gebracht had in de oogen van een andere vrouw, was weinig bemoedigend voor Ninette; ze maakte zich dan ook ruw uit zijn omarming los. Haastig haar hoed grijpende, vloog ze het atelier uit, holde de trappen af en sloot zich in haar kamertje op, dat zich de b

„Die kleine heks," lach Ceci Greta haar vanmorgen e slecl Ze scheen niet erg verheugover mij in . . . Ha, Julia! Ik blij schilderij is bijna klaar . . n zul was hier vanmorgen en was zoo angstig naar de deur Ben je volgen?"

„Neen, Cecil, maar ik een somtijds als ik Ninette zij glu trap opging en haar zwanogen als van een tijgerkat. Ceciat me dat ze niet al te verliefd e is. bloedige Fransche verant som

„Dat is nu net iets v julli lachende de luchthartige st. „a wend op de liefde van andere één ding zeggen, Julia, Nettes li dan haar haat en daarom k, die wel zorgen dat haar liefgeen verkeeren."

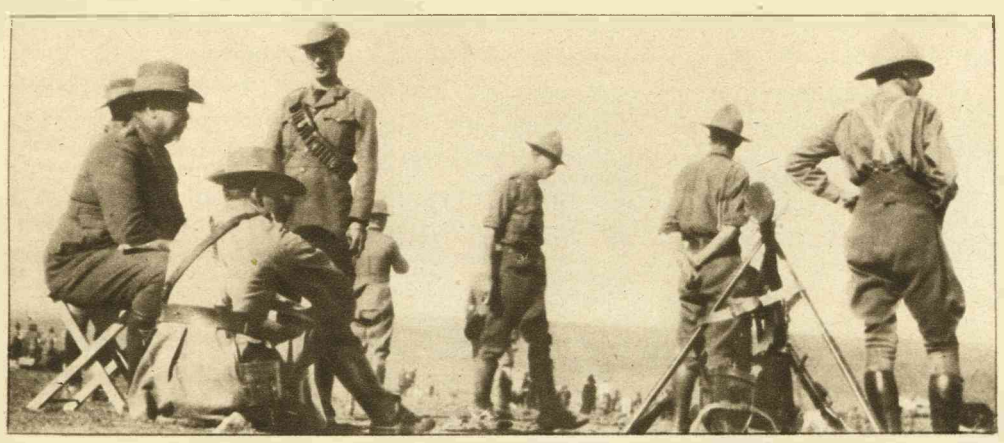
Ninette was naar bovenslope telgat met ingehouden a en v dende oogen. Hoe teeder nu z Engelsche woord dat Nin kend dat meermalen bezigen en d Zij kon haar woede bijnat bedv binnenvliegen, toen beneven d men tegenklonken.

„Goeien dag, Ninette," iep d en familiaar zijn arm r de het atelier binnen.

De veldtocht in Polen.

Russische officieren die in een loopgraaf der tweede verdedigingslinie in een ernstige studie van de stafkaart verdiept zijn in verband met een eventueelen terugtocht door het aanhoudend opdringen der Duitsche legers. De „rustieke" tafel, waaraan de officieren gezeten zijn, komt in de omgeving wel tot haar recht.

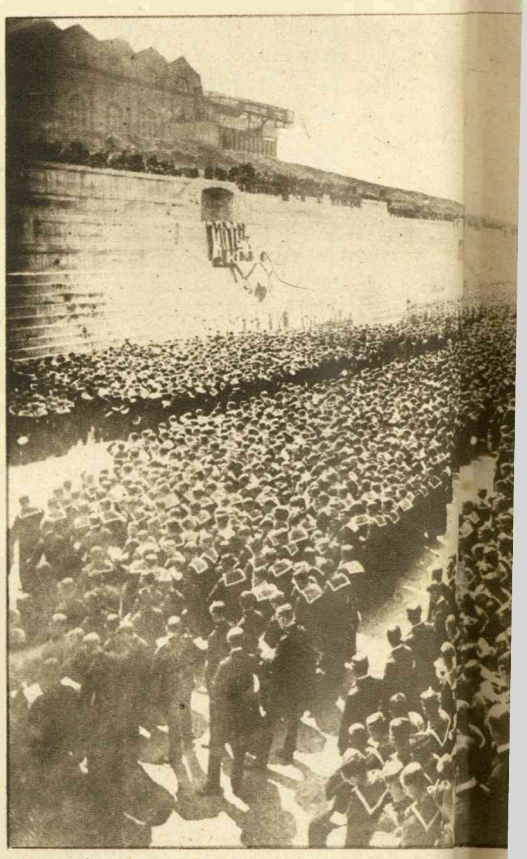
De strijd in Duitsch-Zuid-West-Afrika.

Met de overgave van het Duitsche leger dat in Duitsch-Zuid-West-Afrika tegen de legermacht van Generaal Botha streed, is de strijd daar beëindigd en ook deze kolonie voor Duitschland, voor't oogenblik althans, verloren. Wij geven hierboven een interessante foto van Generaal Botha (geheel links) met zijn staf.

Duitsch-Zuid-West-Afrika onder Engelsch bewind.

Inboorlingen onder toezicht van Engelsche soldaten en officieren bezig met den aanleg van een spoorweg in Duitsch Zuid-West-Afrika. Links op de foto ziet men de arbeiders zich verfrisschen in een grooten plas, ontstaan door een regenbui. Sedert 10 jaar had het in deze omgeving niet geregend.

Godsdienstoog in

De Aartsbisschop van York heeft voor de Engelsche en onla hoorenden bij deze godsdienstoefening was, zooals onze ng laat